

ходы и боеве съ Гръко-римлянытъ, а деньтъ на неговата смъртъ былъ день радостенъ за Византия, предъ стѣнытъ на която той накаралъ гордѣливия Кесарь да му са моли за миръ. Като силенъ владѣтель на источна Унгарія, Влашко и Дунавска долина, Крумъ не са ограничавалъ токо съ едни завоеванія въ сѣверна и южна Тракія. Загорската областъ, ⁽³⁴⁾ която най-много ималъ на сърце да завладѣе, была основныя камѣкъ, на който той искалъ да утвърди своето могъщество отсамъ Дунава. Обстоятелството са обяснява съ туй че слѣдъ неговата смъртъ, съ продълженіе на помалко отъ 30 години, земитѣ, които са простирани отъ Българь до устьето на Дунава, и отъ загорската областъ по южнитѣ наклонности на Балкана, по-нататѣкъ отъ Южна Македонія върхътъ къмъ Велика Морава, тѣзи земи са евили ответиждѣ силна самостоятелна държава. Царуваніята на двамата неговы прѣемници преминжли спокойно, и отношеніята между Българы и Римляны въ тѣхното време были най-миролюбивы. Нѣма положителны извѣстія, имало ли е по оную време организована гражданственностъ, и дѣ е былъ центрътъ на гражданската българска власть, а между туй, както и казахмы вече, въ помалко отъ 30 години, при Бориса, Велико-Преславската столица на Дунавскитѣ Българы, гордѣливо издигала своитѣ бойници надъ рѣскошнитѣ угъри на рѣка Бичина.

При тѣзи съображенія ный трѣба да имамы начертана *таблица* на българскитѣ царѣе кой слѣдъ кого е владѣлъ. — Като туримъ на първото мѣсто двамата воеводы *Владя* и *Либертина*, слѣдъ тѣхъ на редъ идѣтъ 16 кнезове и царѣе :

⁽³⁴⁾ Тя е сжщата, която была съ време устъпена на Тербела отъ Юстиніата II-го или Ринотмета и послѣ пакъ си я отнесли назадъ.